

Maria GIURGIU

E-mail: margo65.ansutz@gmail.com

Maria Giurgiu, s-a născut la 1 noiembrie 1960 în localitatea Izvoru, județul Argeș, este autoare a câteva volume de proză și poezie.

Este membră în Liga Scriitorilor Români, filiala Argeș din 2015. A început să publice creațiile sale în proză în anul 2013, pe site-urile literare din rețeaua NING, în antologii și reviste literare, în perioada șederii sale, de peste 17 ani, în Italia.

A publicat primul volum de povestiri - debut editorial - Colecția „*Grai românesc*” 2015, intitulat „**Povești despre un teritoriu marginalizat**”.

Al doilea volum, romanul „**Ingrid**” a apărut în august 2015 la Editura „Edit Graph” și a fost premiat la Festivalul Național de Creație 2016 „Vrancea Literară” cu premiul „Duiliu Zamfirescu”.

Volumul de versuri „**Un vis cu parfum de amurg**”, ce i-a apărut la editura „Armonii culturale”, în 2017, și a fost premiat la Concursul Internațional „Premio Corona 2017”.

A publicat alte două volume în proză la editura „Armonii Culturale”, în 2017 volumul de povestiri „**Copilărie între real și fantastic**”, iar, în anul 2019, romanul „**Bastarzii**”. În anul 2020 a publicat în a doua ediție romanul „**Ingrid**” la editura „Inspirescu” (actuala „Cervantes”).

În ianuarie 2023, i-a apărut la Editura „Cervantes” volumul de povestiri fantastice „**Valea umbrelor**”.

Publică frecvent versuri și proză scurtă în diverse reviste și antologii. În curs de publicare, romanul „**Secrete dureroase**” și un volum nou de poezii, „**Energii de credință**”.

Considerații critice

Maria Giurgiu este o căutătoare pe tărâmurile literaturii pe care o practică. De la literatura fantasy și până la poeziile filozofice nu e decât un pas. De la poeziile de lungă cuprindere și până la poemele scurte, la fel. Suprarealismul domină creația autoarei. Mai mult, chiar putem spune că are o apetență spre modernism și postmodernism, realizând trecerea gândurilor prin filtre neașteptate. Așa că, fiind o autoare complexă nu de puține ori cei care o citesc au nevoie să o recitească. Aparține universului

imaginar, în care are loc o intruziune a supranaturalului în lumea reală. Magia, evenimentele supranaturale și creaturile fabuloase sunt elemente comune acestor lumi.

Fantasticul este un subgen de ficțiune speculativă și se deosebește de genurile science fiction și horror prin absența unor teme științifice sau macabre, deși aceste genuri se combină adesea între ele. Operele artistice fantastice s-au dezvoltat puternic începând din anii 1960, sub forma filmelor, emisiunilor de televiziune, romanelor grafice, jocurilor video și artelor vizuale. Autoarea cunoste bine aceste lucruri așa încât lumea copilăriei o urmărește concludiv prin ceea ce scrie.

Poezia a avut parte însă în ultima vreme de unele schimbări de loc aleatorii. Filozofia și elementele moderniste împletite cu cele filozofice face ca să se realizeze un fel de stop cadru în care cititorul are revelații poetice și declanșează subsidiar demersul meditativ. Este o variantă începută cândva cu poetul Ion Pillat care, coincidentă! a trăit tot pe meleaguri argeșene! Urmând cursurile școlii primare nr. 1 din Pitești. Și, la fel ca și autoarea de față, Pilat a scris și poezie și proză.

Se mai pot face asocieri între autoarea Maria Giurgiu și Borges care făcea parte dintre scriitorii de literatura fantasy. Sau subgenul literar *sword and sorcery*, *high fantasy* și alte producții în care magia joacă un rol important.

În mod cert ați citit asemenea cărți, vă amintesc doar câteva: Deșertul tătarilor a lui Buzzati, Jocul cu mărgelile de sticlă a lui Hesse, Țărnuț Sirtelor, a lui Julien Gracq. Maria Giurgiu are resurse generoase de a se depăși. (**George Terziu**)

Detalii sumare din creațiile autoarei

"Povești despre un teritoriu marginalizat": "Volumul e reprezentativ pentru autoare cuprinzând povestiri inspirate din viața satului copilăriei. Personajele au fost persoane de referință a acelei perioade din viața scriitoarei.

"Cerul sub care am devenit oameni", și "Cărările copilăriei" se numără printre titlurile care vorbesc de la sine despre esența vieții sale, despre rădăcini., **"Teritoriul Marginalizat"** al copilăriei îl percepute fără limite și învăluit de magie, influențată de poveștile ce i le spunea tatăl său în serile de iarnă la gura sobei.

La întoarcerea în copilărie, prin ferestrele timpului, folosind ca vehicul de teleportare filele unui vechi album cu poze de familie. Același teritoriu al copilăriei, ca adult, după ani petrecuți pe unde a purtat-o cărările vieții îl regăsește de dimensiuni liliputane, suprapus lumii exterioare.

În romanul **"Ingrid"**, "La un moment dat, monștrii ascunși în umbrele destinului au rupt zăgazurile și au năvălit în viața mea cu forța de nestăvilit a taifunului Rammasun. Forțele malefice au spulberat brutal orice iluzie și punct de susținere a vieții mele de familie, de până atunci, în cele patru zări.

Roadele unei vieții stabile și familia mea s-au dus pentru vecie, spulberate de ravagiile sale. Am fost norocoasă găsind în iureșul furtunii devastatoare, un țărm îndepărtat și necunoscut unde epava care devenisem cu sufletul în zdrențe, a naufragiat pe un țărm cu nisip mătăsos. Sufletul în agonie a suspinat resuscitat de călduțele mângâieri aurii și firave ale unui soare iernatic, mai îndurător decât furiile destinului. Undele verzi ale Mării Adriatice foșneau îngrijorate, în timp ce spălau neîncetat nisipul la picioarele mele însângerate. La întoarcere, sub cerul copilăriei, după destui ani, mă regăsesc pe mine cea adevărată. Cu eforturi mari mi-am reclădit o viață în armonie cu lumea ce mă înconjoară. Mă pot bucura iarăși de lucrurile simple, ce poate pentru unii par insignifiante. Pentru mine însă pot spune că au însemnat trepte către ținte mai elevate ale eului interior, un fel de urcuș inițiativ. "

A publicat în ianuarie 2017 primul volum de versuri, **"Un vis cu parfum de amurg"** la editura Armonii Culturale, cu care a obținut mențiune specială la concursul, Premio internațional CORONA a II-a ediție 2017. Prefața volumului a fost scrisă de către editorul **George A. Stroia**.

Amurgul (seara, amurg, crepuscul) reprezintă îngânarea zilei cu noaptea, starea când lumina este învinsă de întuneric. În imensitatea nopții se conturează visele, fie ca premoniții, fie ca extensii ale stărilor conștiente de peste zi. Amurgului i se atribuie puteri magice, mister și culoare, în armonia manifestărilor naturii fiind omniprezent.

Marii scriitori ai românilor l-au abordat în operele lor. De exemplu: **Amurgul violet** (George Bacovia), **Amurg de toamnă** (Lucian Blaga), **Amurgul** (Vasile Voiculescu), **Sara pe deal** (Mihai Eminescu), dar și alți clasici ai literaturii, precum Sadoveanu, Bogza, Odobescu, Negruzzi, Coșbuc și Alecsandri. Amurgul este indisolubil legat de vis, lumea construită dincolo de care visătorul capătă puteri magice și are capacitate de a manipula energiile cosmice prin mijlocirea destinului.

Maria Giurgiu, un alt suflet românesc stabilit pe alte îndepărtate meleaguri latine (Italia), membră a LSR, prezentă în multiple antologii de poezie și proză, naționale și internaționale, multiplu premiată la diferite festivaluri de poezie și proză, vine în întâmpinarea cititorului său, cu un volum de poezie intitulat **UN VIS CU PARFUM DE AMURG**. Poezia sa, cu vădit accent militant, purtând în țesătura sa densă dorul de țară-lupta acerbă a celor plecați de a-și face un trai mai bun, este o lirică specială, adesea străbătută de mister, de misterul visului ce bate la porțile amurgului. Dacă unele dintre titlurile poeziilor sale exprimă crezuri-îndemn (**Nu mutilați poezia**), altele precum Zburătorul lui Hașdeu, exprimă iubirea (**Zburătorul cu plete de argint**), sau o îndelungă autoanaliză pentru redescoperirea lumii lăuntrice (**Căutarea de sine**). Versul alb i se potrivește Mariei Giurgiu, fiecare nouă poezie fiind un eseu pe verticală (dacă ar fi să amintim aici poeziile contemporane ieșean Ion N. Oprea). Maria Giurgiu este o poetă specială, cu o operă lirică în plină ascensiune, despre care vom mai auzi cu siguranță.

A mai publicat volumul de povestiri, **"Copilărie între real și fantastic"**, în anul 2017. Volumul nu este o culegere de povestiri doar despre copilărie. Temele povestirilor sunt varii. "Vis alb" este o povestire cu tentă fantastică, plină de exotism, inspirată din istoria unui personaj misterios, preotul rege Ioan și fabulosul său regat care se întindea pe o mare parte a teritoriului Asiei de est a secolului IV, menționat în Volumul de călătorii al lui Marco Polo.

Povestirile "În pădure după ghebe, vrăjitoarea, în amintirea celor plecați dincolo de albastru" au în comun întâmplări inspirate din viața unor personaje ale satului argeșean cu diversitatea, mentalităților, îndeletnicirilor, și abilitățile de a răzbi mai mult sau mai puțin, prin încrengăturile aspre și prăpăstioase ale trăirii în societatea românească de după revoluție. Personajele în funcție de abilități sunt surprinse în diferite ipostaze de viață în cadrul satului argeșean unde autoarea își are originile. Povestirile sale au o abordare constructivă și optimistă în confruntarea cu realitatea cotidiană. (**George A. Stroia**)

În 2019 a apărut romanul **"Bastarzii"**, la aceeași editură, Armonii culturale. Acțiunea se construiește în jurul vieții și iubirii dintre cele două personaje principale.

Nae OZN Un tânăr inteligent, fantezist, înflăcărat amator de fenomene paranormale și UFO, contabil la o bancă din localitate, și Lica, studentă la F. F ce-și câștiga existența modestă, lucrând ca vânzătoare la un bar central în mica localitate prahoveană. Fata fiind și rămasă orfană. Viața lor e primejduită de personaje obscure

și periculoase, ce se învârt în preajma lor. Acțiunea se amplifică având loc tentative de viol, răpiri, maltratări de neimaginat și culminează cu crime atroce și pruncucidere. Întâmplări grave de neconceput că se petrec într-un loc atât de pierdut și liniștit, cum e micul sat montan așternut de-a lungul Văii Prahovei.

În anul 2020 a apărut, în a doua ediție, romanul **"Ingrid"** la editura Inspirescu (actuală Cervantes).

În anul 2023 i-a fost publicat la editura "Cervantes", **"Valea umbrelor"**, volum de povestiri fantastice în colecția Fantasy, prefăcut de Lucian Gruia, Florin Grigoriu și profesorul Ștefan Mazilu.

"În viața spirituală a omului, în condiții normale, imaginarul este la fel de important ca și realul. Fenomenul a fost remarcat de filosoful francez Gaston Bachelard care afirmă că realul este necesar în relațiile cu semenii și cu realitatea obiectivă, iar imaginarul este important în artă și generează realitatea subiectivă.

Continuând meditația, observăm că imaginația este factorul cel mai important al creațiilor spirituale. După același gânditor, imaginația creatoare este valoarea psihică fundamentală a omului, întrucât nu putem crea decât ceea ce am imaginat mai întâi: „suntem creați de reveria noastră”. (Gaston Bachelard - Psihanaliza focului)

Imaginarul acesta are mai multe trepte în artă. Unele trepte țin de verosimil, altele de oniric, iar ultima treaptă aparține fantasticului. Aici, în fantastic, legile fizice, spațiul și timpul sunt relative.

Să urmărim apariția fantasticului în prozele scurte ale Mariei Giurgiu. Proza care conferă și titlul volumului, mă duce cu gândul la basmul lui Petre Ispirescu – Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte, în care apare o „Vale a plângerii”, în care Făt Frumos este cuprins de un dor nețărmurit de familie și de casă și se întoarce în localitatea natală știind că va muri. În povestirea Valea umbrelor, Maria Giurgiu închipuie un spațiu paralel cu al realității noastre, situat într-o pădure blestemată. Un grup de adolescenți vor să descopere misterul și pătrund în pădurea cu pricina. Eroina, care manifestă sensibilitatea unui medium, alunecă într-o vale și ajunge în lumea paralelă care nu este decât Valea umbrelor. Aici vede cum un cuplu de îndrăgostiți, dintre prietenii cu care a venit în excursie, sunt uciși de doi căruțași infernali care voiau să violeze fata. Eroina nu poate să țipe și când reușește, Valea umbrelor dispare și ea își regăsește toți colegii sănătoși, așa cum au venit în excursie.”

În volumul Valea umbrelor, Maria Giurgiu dă dovadă de un imaginar fabulos. Lumi paralele, răpiri misterioase etc. ne incită meditația. Fantasticul izbucnește totdeauna surprinzător, punându-ne pe gânduri. Stilul este direct, limpede, colocvial. Cartea se citește cu interes. (**Lucian Gruia**)

Hieroglife. *"Dragi călători în această carte, ați venit în gara Literatura Altfel și, privind Mersul trenurilor, vedeți că este unul chiar acum, spre Utopia, spre Lumea Basmului și spre Tărâmul, de n-ar fi, nu s-ar povesti.*

Puteți urca în acesta sau lăsându-l, să mergeți cu celelalte, de care doriți a ști când și cum sunt. Ele se numesc: VALEA UMBRELOR cu 19 vagoane, FRĂȚIA DRAGONILOR ȘI INTRATERESTRII, cu 17 vagoane, COȘMARUL, cu 7, VISELE LUI FALCO. Acesta are doar clasa I, un vagon cu 5 locuri. Mai sunt în alte direcții: LOGODNICUL DE PE MEETIC cu zece vagoane, VACANȚĂ EZOTERICĂ, un rapid cu 6 compartimente; TOAMNE CONTAMINATE automotor, fiind doar cu un vagon și LUMEA A INTRAT PE ORBITA POVEȘTIILOR UITATE, un autotren pe o pernă de aer eminescian.

Despre ce este vorba în opera scriitoarei Maria Giurgiu, nu vreau a spune, pentru este vorba de o carte de proză, cu altfel de întâmplări, cu o altă armonie a narativității,

a bucuriei scrierii unor ciudate fapte, când în lumina puternică a luminii pământene, când în lumina soarelui interior, a ființelor eterice, altcum făurite, subpământene, oarecum absurde, din alte alcătuiuri, dar enigmatice, păzite adică, iar explicitarea mea n-ar aduce decât sporiri de enigme.

Oricum, cunoaștere cetății, structurii centrale, esență a scriiturii, claritatea există, iar lumile, pentru că sunt descrise mai multe lumi, tangente, secante, concentrice, paralele, precum miezii în nucă, legate interesant, logic/chiar și paralogic între ele.

Întreaga carte este un labirint, o cale de inițiere în lucruri despre care se vorbește în șoaptă, o hieroglifă, o scriere secretă găsită pe hrisoave și hărți ascunse în peșteri sau lăzi, în beci, într-un alunecuş în alte lumi, dincolo de poarta văzului ori a somnului-visului.

Înțelegerea binelui și a răului prin călătorie este subiectul povestirilor, ținând de lumea basmului, o lume imediat existentă lângă noi și de care aflăm mereu câte ceva (E suficient a urmări presa” Știință și tehnică”, ”Lumea misterelor”, ”Diamant”, ”Formula As”. ”Costea News” etc. ori a vedea emisiuni la diverse televiziuni și a citi mult.)

... Scrisul are vioiciune, plenitudine, pază secretă, sens, unicitate. Cred că lucrurile acestea au fost sesizate și de juriile unor concursuri, la care prozatoarea a participat, câștigând aprecieri pentru pluralitatea subiectelor, conturarea personajelor (dăm din această carte, aleatoriu, niște nume: Gabriel Dacian, profesor de istorie și muzicolog, Iris- naratoarea, Cătălina, Harapu, Ariana, Luana, Ileana, Patriarhul, Toni, Cristi, dar și personaje colective - eterieni, titani, dragoni (recent am citit un roman cu- n dinozaur pitic de Hațeg, de Elena Călugăru-Baciu, altă misterioasă și plină de surprize povestitoare-romancieră) Veghetori, intra-terestri, extra-terestri, fantome, spirite, vâlve, reptilien, umbre, uriași...), locuri de poveste, de atingeri și neateri de știință de zi de zi, de obiectivitate argheziană (în sensul vreau să văd!).

Cartea este o construcție, din multe puncte de interes, o pictură din tușe de culoare, din puncte formând, creionând un spațiu (de fapt locuri, tărâmur) aparte rafinament, care te duce, te captivează, te intrigă și te face, cu tact, a spune: Totul este posibil!” (Florin Grigoriu, 25 iulie 2022)

Aventura fantasticului

”... Povestirile Mariei Giurgiu, din volumul de povestiri „Valea Umbrelor”, sintetizează idealul și dorință de libertate a individului din viața reală - aspecte izvorâte din propria-i sensibilitate: Iris împreună cu fratele său și câțiva prieteni pleacă într-o frumoasă dimineață de toamnă, prin pădure în căutarea Văii Umbrelor... Această evadare o regăsim în „Alice în Țara Minunilor de Lewis Carroll sau „Dumbrava minunată” de Mihail Sadoveanu. Iris (Alice/ Lizuca), avându-l alături pe Negrilă (Patrocle), devine atrasă de mirajul Văii Umbrelor (dumbrava/ vizuina) care o conduce spre adâncul pădurii unde uneori se aude bătând clopotul, deși nu e nici un sat sau biserică, prin apropiere... Locul nu era nici măcar marcat pe o hartă... E momentul în care Iris simte o cădere într-o dimensiune paralelă a unei Atlantide pierdute dincolo de negura timpului mitic și care suscită curiozitatea ființei umane: mi-ar plăcea să descoperim adevărul, despre tainele ce învăluiesc locul acela... Așadar, de-acum poteca șerpuia de-a lungul gârlei, mărginită de tufe de măceși și păducel plini de ciorchini cu fructe înflăcărare... care conferă peisajului un aspect exotic, populat sinistru cu silueta fetei cu cosițe lungi, îmbrăcată într-o rochie roșie și două căruțe trase de boi albi, pline cu lemne... Teama revărsată pe conștiință naște dorința de

evadare din acest univers unde Valea asta are un efect misterios asupra anumitor persoane...

Apetitul pentru fantastic se plămădește odată vârsta cea fericită acolo unde putem observa cum pe copii îi lega pasiunea comună pentru descoperirea tainelor acelor munți, care erau într-o mare măsură, casa lor..., unde cu toții erau fani împătimiți ai fenomenelor paranormale care se manifestaseră prin părțile locului de-a lungul vremii... Aici aventura poartă spiritul inocenței prin galerii subterane ce traversau pe sub munte... care existau de mii de ani și aveau corespondență cu o lume necunoscută pe pământ... E lumea Faurului care ieși din turnătorie, trăgând după sine ușa grea, metalică... spre străfundurile Peșterii Urșilor, unde sculpta la acel univers populat cu stirpe de cosânzene și zmeii din basme. În acest spațiu somnul rățăcește pe cărări de stele, iar spiritul pornește pe aripa unui vis crepuscular, într-o lume de dincolo de granița vremurilor. E o lume dintr-o copilărie îndepărtată sau dintr-o viață uitată, a basmului popular „Greuceanu”. Senzațiile devin dintre cele mai diverse: Inexorabil influxurile marțiene și cele plutoniene deopotrivă, mă împing în căutare de cai verzi, exaltând în mine impulsuri de războinic și explorator al tenebrelor și o irezistibilă atracție spre a scormoni în mlaștinile obscure, ale netimpului, după o realitate ascunsă ființelor umane... Brațele mi-au devenit aripi imense, ca ale dragonilor din legende, cu care mă avânt în zbor prin văzduhul lumii crepusculare...

Lumea de dincolo de crepuscul primește și o identitate: Northland. Aici ființa acceptă întâlnirea cu tânărul prinț, dintr-o altă dimensiune, așa cum se autodefinise cel care publicase anunțul, care își căuta o tânără frumoasă drept consoartă... O vrăjise cu șarmul și virilitatea lui și cu felul decisiv în care îi declarase că ea este chiar prințesa din visele sale. Îi repetase că ea îi era predestinată să-i devină soție și regina regatului său...

Plimbările prin aceste lumi nasc cele mai fantastice orgasme... valuri de adrenalină impulsionate de ritualuri misterioase de magie ce au loc sub momentul eclipsei.

E clipa în care monștrii cerești și telurici, capătă puteri mari, rup lanțurile care le înfrânau pornirile distrugătoare și dărmă zăgazarile temnițelor, unde stăpânii cerului îi țineau prizonieri sub șapte lacăte... Întreg peisajul devine unul apocaliptic: trezite de frământările cerului și pământului au început să se zvârcolească și spiritele demoniace, ale erelor apuse, în materia obscură din adâncul ființelor umane... Parcă un echilibru tinde să se rupă. Venere își dorește mai mult returnând darul atotputernicului Făurar cu mesajul că își dorește să posede însuși Veșnicia pentru a se lăsa cucerită. Dar așa ceva este de neconceput într-un univers în care iubirea Demiurgului nu poate fi compatibilă cu iubirea muritoare care se simte înfricoșată de imensitatea și răceala vecinicii, refuzând perspectiva să trăiască alături de Luceafăr... Așadar se revine la starea inițială de echilibru în univers.

Concluzionând, putem afirma că povestirile Mariei Giurgiu ne poartă printr-un univers fantastic, cu lumi populate de aventuri și personaje regăsite atât în literatura națională, cât și în cea universală.” (Prof. **Ștefan Mazilu**)

Profil realizat de **George TERZIU**, scriitor, jurnalist, editor